

F. Brun: Dengang jeg begjærede Dr. det, var der fra den ærede Rigsdagsmand for Frederiksberg Amts første Valgkreds (Thune) faldet nogle Yttringer, hvorpaa jeg vilde tillade mig at henlede Opmærksomheden. De ere senere blevene besvarede af den høitærede Indenrigsminister, men da hans Besvarelse ikke gik netop i den Retning, som jeg kunde ønske, troer jeg at turde gjøre en Henstilling til den høitærede Minister. Det gjælder Anvendelsen af Pladsen omkring Marmorkirken. At denne har henligget som en Skandale i mange Aar, kan vistnok ikke nægtes. Det har ofte i private og offentlige Tidender været omtalt, hvorledes den skulde benyttes, og der har altid været hentydet til, at man burde søge at afhænde Pladsen saaledes, at den kunde benyttes til Bebyggelse. Dette finder jeg imidlertid slet ikke ønskeligt; tværtimod forekommer det mig, at i en By som Kjøbenhavn bør enhver Plads, som ligger inde i Byen og kan benyttes til Forskjønnelse, navnlig ogsaa kan have Betydning i Sundhedsretning, bevares til offentlig Afbenyttelse, til hvad Englænderne kalde Park, Noget, som ligner Kongens Have. Der blev udtalt af den høitærede Indenrigsminister, at han havde sin Opmærksomhed henvendt, ikke alene paa Benyttelsen af den usfuldendte Bygning af Marmorkirken, men ogsaa paa Pladsen omkring den, og at det navnlig var paatænkt at afhænde en Deel af denne som Byggeplads. Jeg vil nu tillade mig at henstille, om det Sidste ikke kan undlades, kun at Pladsen bliver ryddeliggjort jo før jo hellere — man har endogsaa i forrige Aar opført nogle smaa Indretninger paa Pladsen, som ere alt Andet end skjønne og behagelige — saaledes at den kunde blive til en behagelig Afbenyttelse for Publikum, indtil den Tid kom, da man kunde benytte Ruinen til Et eller Andet, som den høitærede Minister hentydede til. Dette ønskes vistnok af Mange, og jeg vil derfor tillade mig at henstille, om det ikke kunde komme under gjentagen Overvejelse, om ikke Pladsen kunde blive gjort til en Forskjønnelse for Kjøbenhavn, og til en behagelig Rekreationsplads for Byens Indvaanere. Som sagt, en stor By som Kjøbenhavn trænger mere til aabne Pladser end til Bebyggelse.

J. N. Hansen: Det er kun et Par Smaabemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre. Det er anført af den ærede Minister som Gjen svar paa en tidligere Talers Yttring om en Sum af 4000 Rbd. til Kjøbstæderne til Industri- og Håndværkstillinger eller tekniske Skoler, at efter det særdeles meget Arbejde, den ærede Minister havde haft ved Brevveksling med vedkommende Kommuner, der havde søgt ham i et meget stort Antal, saaledes forstod jeg ham, da var han kommen til den Mening, at det ikke lovede meget Udbytte fremtidig at give ham en saadan Bemyndigelse med Hensyn til en vis bestemt Sum til dette Brug. Den ærede Minister svarede paa en anden Yttring af den samme ærede foregaaende Taler, der havde indvendt, at man ikke havde seet store Frugter af Bevillingen til Fiskeri paa Dybet, at han heller ikke havde nogen saadan Tro dertil endnu; men at det var ubilligt at forlange, at man skulde see store Frugter af noget Saadant, da det først var blevet til i den allernyeste Tid, ja endogsaa først i de allersidste Maanedes. Det forekommer mig, at den samme Betragtning maa kunne gjøres gjældende med Hensyn til Bevillingen af de 4000 Rbd.; ogsaa Anvendelsen af dem er jo først indtraadt i den allernyeste Tid, ja i de allersidste Maanedes, der er ikke forløbet mange Maanedes, siden Rigsdagen sidst var sammen, og der gik vist nogen Tid hen, inden det blev Kjøbstæderne klart, hvad Hensigten var med disse Penge, og inden de fik sig arrangerede saaledes, at de kunde henvende sig til Ministeriet derom. Naar det nu er ubilligt i en Retning at vente, at man skal kunne see Frugterne af noget Saadant, naar det først er i de allersidste Maanedes, man har forsøgt det, saa forekommer det mig at være en Modsigelse, naar man med Hensyn til disse 4000 Rbd. vil raisonnere modsat og sige, at man ikke har nogen Tro til, at de ville udøve noget Gavn. Det forekommer mig ogsaa saameget mere ubilligt, naar man har været saa rundhaandet, som den ærede Minister jo selv oplyste, at han har været med Hensyn til Anvendelsen af Penge til Industri- og Håndværkstillinger i London; han bemærkede jo, at Summen endog var overfærdet betydelig, medens det dog ikke var Summen i og for sig, men det, der skulde see, som han fandt berettigede